

Υπόθεση C-244/24 [Kaduna]ⁱ

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

4 Απριλίου 2024

Αιτούν δικαστήριο:

Rechtbank Den Haag, τόπος συνεδριάσεως το Άμστερνταμ (Κάτω Χώρες)

Ημερομηνία της διατάξεως του αιτούντος δικαστηρίου:

29 Μαρτίου 2024

Προσφεύγων:

P

Καθού:

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Προσφυγή κατά απόφασης επιστροφής η οποία αφορά Νιγηριανό υπήκοο με προσωρινή άδεια διαμονής στην Ουκρανία ο οποίος, με το ξέσπασμα του πολέμου στην Ουκρανία, κατέφυγε στις Κάτω Χώρες.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Ερμηνεία της οδηγίας 2008/115/EK (οδηγίας περί επιστροφής) και των εκτελεστικών αποφάσεων 2022/382 και 2023/2409 για την εφαρμογή της οδηγίας 2001/55/EK (οδηγίας περί προσωρινής προστασίας), προκειμένου να διευκρινιστεί εάν ο Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Υφυπουργός Δικαιοσύνης και Ασφάλειας, Κάτω Χώρες, στο εξής: Υφυπουργός) είχε ήδη από

ⁱ Η υπό κρίση υπόθεση παρατίθεται με πλασματικό όνομα το οποίο δεν αντιστοιχεί σε πραγματικό όνομα διαδίκου.

τις 7 Φεβρουαρίου 2024 τη δυνατότητα να εκδώσει απόφαση επιστροφής σε βάρος αλλοδαπού και αν το καθεστώς προσωρινής προστασίας του αλλοδαπού έχει λήξει στις 4 Μαρτίου 2024.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 6 της οδηγίας περί επιστροφής την έννοια ότι απαγορεύει την έκδοση απόφασης επιστροφής σε βάρος αλλοδαπού σε χρόνο κατά τον οποίον ο τελευταίος διαμένει ακόμη νόμιμα στο έδαφος κράτους μέλους;

2. Διαφοροποιείται η απάντηση στο ως άνω ερώτημα εάν η απόφαση επιστροφής αναφέρεται σε ημερομηνία κατά την οποία παύει η νόμιμη διαμονή, η δε εν λόγω ημερομηνία είναι στο προσεχές μέλλον και, επιπλέον, οι έννομες συνέπειες της απόφασης επιστροφής δεν επέρχονται παρά μόνο σε αυτή τη μεταγενέστερη ημερομηνία;

3. Έχει το άρθρο 1 της απόφασης παράτασης την έννοια ότι η παράταση αφορά και κατηγορία υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι, δυνάμει της προαιρετικής διάταξης του άρθρου 2, παράγραφος 3, της εκτελεστικής απόφασης, έχουν ήδη περιληφθεί από κράτος μέλος στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας περί προσωρινής προστασίας, ακόμη και αν το κράτος μέλος έχει σε μεταγενέστερο χρόνο αποφασίσει να μην παρέχει πλέον καθεστώς προσωρινής προστασίας στην εν λόγω κατηγορία υπηκόων τρίτων χωρών;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης: άρθρα 2, 4 και 77.

Πρωτόκολλο αριθ. 25 που προσαρτάται στη ΣΛΕΕ σχετικά με την άσκηση των συντρεχουσών αρμοδιοτήτων.

Δήλωση 18 σχετικά με την οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων που περιλαμβάνεται στις δηλώσεις σχετικά με διατάξεις των Συνθηκών της 13ης Δεκεμβρίου 2007, οι οποίες προσαρτώνται στην τελική πράξη της διακυβερνητικής διάσκεψης η οποία υιοθέτησε τη Συνθήκη της Λισαβώνας.

Οδηγία 2001/55/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 2001, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων και μέτρα για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων (οδηγία περί προσωρινής προστασίας): άρθρα 4, 5, 6 και 7.

Οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα

κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (οδηγία περί επιστροφής): άρθρα 2 και 6.

Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2022/382 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2022, που διαπιστώνει την ύπαρξη μαζικής εισροής εκτοπισθέντων από την Ουκρανία κατά την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας 2001/55/ΕΚ και έχει ως αποτέλεσμα την εφαρμογή προσωρινής προστασίας (στο εξής και: εκτελεστική απόφαση): αιτιολογικές σκέψεις 1, 2, 7 και 10 καθώς και άρθρα 1 και 2.

Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2023/2409 του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 2023, για την παράταση της προσωρινής προστασίας, όπως θεσπίστηκε με την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2022/382 (στο εξής και: απόφαση παράτασης): έβδομη αιτιολογική σκέψη και άρθρο 1.

Σχετική νομολογία του Δικαστηρίου

Απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1982, Cilfit κλπ., 283/81, EU:C:1982:335.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Φεβρουαρίου 2008, Kozłowski, C-66/08, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2008:116.

Απόφαση της 30ής Μαΐου 2013, Arslan, C-534/11, EU:C:2013:343.

Απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, G. και R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:553.

Απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2032.

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Szpunar στην υπόθεση Γερμανία κατά Συμβουλίου, C-600/14, EU:C:2017:296.

Προτάσεις της γενικής εισαγγελέα E. Sharpston στη γνωμοδότηση 2/15 (Συμφωνία ελευθέρων συναλλαγών με τη Σιγκαπούρη), EU:C:2016:992.

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Mengozzi στην υπόθεση Ghandi, C-181/16, EU:C:2018:90.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2017, Jafari, C-646/16, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:138.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2017, Mengesteab, C-670/16, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:120.

Απόφαση της 19ης Ιουνίου 2018, Ghandi, C-181/16, EU:C:2018:465.

Απόφαση της 14ης Ιανουαρίου 2021, TQ (επιστροφή ασυνόδευτου ανηλίκου), C-441/19, EU:C:2021:9.

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Vreemdelingenwet 2000 (νόμος του 2000 περί αλλοδαπών, στο εξής: Vw): άρθρα 8 και 62a.

Vreemdelingenbesluit 2000 (διάταγμα του 2000 περί αλλοδαπών): άρθρο 3.1a.

Voorschrift Vreemdelingen 2000 (κανονιστική πράξη του 2000 περί αλλοδαπών, στο εξής: VV): άρθρο 3.9a.

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της δίκης

- 1 Ο προσφεύγων γεννήθηκε το 1994 και είναι Νιγηριανός υπήκοος. Διέθετε προσωρινή άδεια διαμονής στην Ουκρανία η οποία ίσχυε μέχρι τις 31 Ιανουαρίου 2023. Μετά την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία στις 24 Φεβρουαρίου 2023, κατέφυγε στις Κάτω Χώρες.
- 2 Κατόπιν της εισβολής, το Συμβούλιο, στο άρθρο 2 της εκτελεστικής απόφασης 2022/382, της 4ης Μαρτίου 2022, για την εφαρμογή της οδηγίας 2001/55/EK, διαπίστωσε ότι θα πρέπει βάσει της οδηγίας να χορηγηθεί καθεστώς προσωρινής προστασίας σε Ουκρανούς υπηκόους, ανιθαγενείς και υπηκόους τρίτων χωρών εκτός της Ουκρανίας, οι οποίοι επωφελούνταν διεθνούς προστασίας ή ισοδύναμης εθνικής προστασίας στην Ουκρανία πριν από τις 24 Φεβρουαρίου 2022, καθώς και σε ανιθαγενείς και υπηκόους τρίτων χωρών εκτός της Ουκρανίας με έγκυρη μόνιμη άδεια διαμονής οι οποίοι δεν είναι σε θέση να επιστρέψουν υπό ασφαλείς και μόνιμες συνθήκες στη χώρα καταγωγής τους. Ο προσφεύγων δεν περιλαμβάνεται σε εκείνες τις κατηγορίες προσώπων στις οποίες πρέπει να χορηγηθεί καθεστώς προσωρινής προστασίας δυνάμει της εκτελεστικής απόφασης.
- 3 Ωστόσο, κατά τη μεταφορά της οδηγίας στο ολλανδικό δίκαιο, οι Κάτω Χώρες έκαναν χρήση της δυνατότητας, προβλεπόμενης στο άρθρο 7 της οδηγίας και στο άρθρο 2, παράγραφος 3, της εκτελεστικής απόφασης, να εφαρμόσουν την εκτελεστική απόφαση και σε άλλα πρόσωπα, ιδίως σε ανιθαγενείς και σε υπηκόους τρίτων χωρών εκτός της Ουκρανίας, οι οποίοι διέμεναν νόμιμα στην Ουκρανία πριν τις 24 Φεβρουαρίου 2022 και δεν είναι σε θέση να επιστρέψουν υπό ασφαλείς και μόνιμες συνθήκες στη χώρα ή στην περιοχή καταγωγής τους (έλεγχος επιστροφής σε ασφαλή χώρα προέλευσης). Με επιστολή του της 30ής Μαρτίου 2022 προς την Κάτω Βουλή, ο Υφυπουργός διευκρίνισε ότι προτίθεται να εφαρμόσει σε ευρεία κλίμακα την οδηγία καθώς και να αξιοποιήσει αυτή την ευκαιρία, ώστε η παροχή προσωρινής προστασίας να επεκταθεί και σε υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι στις 23 Φεβρουαρίου 2022 διέθεταν προσωρινή άδεια διαμονής στην Ουκρανία (στο εξής και: προαιρετική κατηγορία) και να μη διενεργείται ο έλεγχος επιστροφής σε ασφαλή χώρα προέλευσης για την εν λόγω κατηγορία.

- 4 Με μεταγενέστερη επιστολή του της 18ης Ιουλίου 2022 προς την Κάτω Βουλή, ο Υφυπουργός ανακοίνωσε ότι στις 19 Ιουλίου 2022 επρόκειτο να τερματιστεί η περαιτέρω χορήγηση καθεστώτος προσωρινής προστασίας για την προαιρετική κατηγορία. Για πρόσωπα της εν λόγω κατηγορίας τα οποία κατά την ως άνω ημερομηνία απολάμβαναν ήδη καθεστώτος προσωρινής προστασίας, η προσωρινή προστασία επρόκειτο να τερματιστεί στις 4 Μαρτίου 2023. Με επιστολή του της 10ης Φεβρουαρίου 2023 προς την Κάτω Βουλή, ο Υφυπουργός παρέτεινε το καθεστώς προσωρινής προστασίας για την προαιρετική κατηγορία μέχρι τις 4 Σεπτεμβρίου 2023. Ως εκ τούτου, η προαιρετική κατηγορία περιορίστηκε σε ανιθεγενείς ή υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι στις 23 Φεβρουαρίου 2023 διέθεταν έγκυρη προσωρινή άδεια διαμονής στην Ουκρανία και είχαν καταχωριστεί στα δημοτολόγια των Κάτω Χωρών πριν τις 19 Ιουλίου 2022.
- 5 Στις 17 Αυγούστου 2022, ο Υφυπουργός τροποποίησε την VV και περιέλαβε νέα διάταξη σε αυτήν, το άρθρο 3.9.a.. Με την τροποποίηση ο Υφυπουργός είχε σκοπό να ενσωματώσει στην εν λόγω ρύθμιση το περιεχόμενο της παρατιθέμενης στη σκέψη 4 επιστολής του προς την Κάτω Βουλή.
- 6 Ο προσφεύγων ενεγράφη στο δημοτολόγιο την 1η Ιουνίου 2022 και, ως εκ τούτου, εμπίπτει στο πεδίο προστασίας της οδηγίας περί προσωρινής προστασίας. Ενεργώντας σύμφωνα με όσα ανέφερε στην επιστολή του της 30ής Μαρτίου 2022 προς την Κάτω Βουλή, ο Υφυπουργός δεν εξέτασε κατά πόσον ο προσφεύγων είναι σε θέση να επιστρέψει υπό ασφαλείς και μόνιμες συνθήκες στη Νιγηρία.
- 7 Στις 24 Αυγούστου 2023, κατ' εφαρμογή της οδηγίας περί προσωρινής προστασίας, ο Υφυπουργός αποφάσισε τον τερματισμό του καθεστώτος προσωρινής προστασίας του προσφεύγοντος, με ισχύ από τις 4 Σεπτεμβρίου 2023.
- 8 Με την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2023/2409 της 19ης Οκτωβρίου 2023, το Συμβούλιο παρέτεινε την προσωρινή προστασία που παρέχεται στα πληγέντα εκτοπισμένα άτομα για περίοδο ενός έτους έως τις 4 Μαρτίου 2025.
- 9 Ο Υφυπουργός ανακάλεσε την απόφασή του της 24ης Αυγούστου, αφότου το τμήμα διοικητικών διαφορών του Raad van State (Συμβουλίου της Επικρατείας) (στο εξής: τμήμα), στο πλαίσιο αναιρετικής διαδικασίας παρεμφερούς υπόθεσης (ECLI:NL:RVS:2024:32), αποφάνθηκε στις 17ης Ιανουαρίου 2024 ότι ο Υφυπουργός δεν δύναται να παύσει το καθεστώς προσωρινής προστασίας της προαιρετικής κατηγορίας στις 4 Σεπτεμβρίου 2023. Στην ως άνω απόφαση, το τμήμα αποφάνθηκε επίσης ότι το καθεστώς προσωρινής προστασίας της προαιρετικής κατηγορίας παύει αυτοδικαίως στις 4 Μαρτίου 2024. Τούτο κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα από τον Υφυπουργό με έγγραφη ειδοποίηση της 24ης Ιανουαρίου 2024.
- 10 Εν συνεχεία, με πράξη της 7ης Φεβρουαρίου 2024, ο Υφυπουργός εξέδωσε απόφαση επιστροφής. Στην εν λόγω απόφαση παρέπεμπε στην απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 2024 του τμήματος, από την οποία προκύπτει ότι η νόμιμη διαμονή

του προσφεύγοντος παύει αυτοδικαίως στις 4 Μαρτίου 2024. Ο προσφεύγων υποχρεούται να εγκαταλείψει το έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του παρέχεται προς τούτο προθεσμία τεσσάρων εβδομάδων.

- 11 Ο προσφεύγων κατέθεσε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου προσφυγή κατά της ως άνω απόφασης επιστροφής.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 12 Ο προσφεύγων υποστήριξε ότι η απόφαση επιστροφής είναι πρόωρη. Συν τοις άλλοις, κατά τον προσφεύγοντα, η απόφαση επιστροφής είναι παράνομη, δεδομένου ότι, σε κάθε περίπτωση, το καθεστώς προσωρινής προστασίας των υπηκόων τρίτων χωρών, όπως ο προσφεύγων, εξακολουθεί να υφίσταται έως τις 4 Μαρτίου 2025. Το δικαίωμα διαμονής του προσφεύγοντος απορρέει ευθέως από την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης. Δεδομένου ότι έχει ήδη περιληφθεί σε εκείνη την κατηγορία προσώπων επί της οποίας έχει εφαρμοστεί η οδηγία περί προσωρινής προστασίας, εμπίπτει και στην παράταση του καθεστώτος προσωρινής προστασίας που θεσπίστηκε με την απόφαση παράτασης της 19ης Οκτωβρίου 2023. Η δε απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 2024 στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία των διατάξεων της οδηγίας περί προσωρινής προστασίας. Δεδομένου ότι ακόμη απολαμβάνει προσωρινής προστασίας, δεν είναι δυνατή η έκδοση απόφασης επιστροφής.
- 13 Ο Υφυπουργός ισχυρίστηκε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου ότι το καθεστώς προσωρινής προστασίας έπαυσε αυτοδικαίως να ισχύει στις 4 Μαρτίου 2024, γεγονός που έχει αιτιολογηθεί διεξοδικά στην απόφαση του τμήματος. Οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος συμπίπτουν σε μεγάλο βαθμό με τους ισχυρισμούς που προβλήθηκαν ενώπιον του τμήματος.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της απόφασεως περί παραπομπής

Πρώτο και δεύτερο ερώτημα: Είναι η απόφαση επιστροφής πρόωρη;

- 14 Ο Υφυπουργός εξέδωσε την απόφαση στις 7 Φεβρουαρίου 2024, μολονότι κατά την ημερομηνία αυτή ο προσφεύγων είχε ακόμη νόμιμη διαμονή σύμφωνα με την οδηγία περί προσωρινής προστασίας. Το αιτούν Rechtbank Den Haag (πρωτοδικείο της Χάγης, Κάτω Χώρες), εκτιμά ότι η απάντηση, στο ερώτημα εάν για τον λόγο αυτόν η απόφαση είναι πρόωρη, δεν είναι τόσο προφανής ώστε να μη χωρεί συναφώς καμία εύλογη αμφιβολία.
- 15 Στο άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας περί επιστροφής ορίζεται ότι η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στους παρανόμως διαμένοντες στο έδαφος κράτους μέλους υπηκόους τρίτης χώρας. Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας περί επιστροφής (το οποίο μεταφέρθηκε στο δίκαιο των Κάτω Χωρών με τη διάταξη του άρθρου 62a, παράγραφος 1, του Vw) προβλέπει ότι απόφαση επιστροφής εκδίδεται όταν υπήκοος τρίτης χώρας διαμένει παράνομα στο έδαφος κράτους μέλους. Συναφώς,

στην παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου προβλέπεται ότι η παρούσα οδηγία δεν πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να λαμβάνουν απόφαση ως προς τη λήξη της νόμιμης παραμονής μαζί με απόφαση επιστροφής. Οι διατάξεις των ανωτέρω άρθρων φαίνεται να προϋποθέτουν τη διαπίστωση της παράνομης διαμονής το αργότερο κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης επιστροφής. Στο πλαίσιο αυτό, θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι δεν είναι δυνατή η έκδοση απόφασης επιστροφής ενόσω δεν υφίσταται παράνομη διαμονή.

- 16 Το Rechtbank στηρίζει αυτή την ερμηνεία στη σκέψη 59 της αποφάσεως Gnandi, στην οποία έχει διατυπωθεί η θέση ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση επιστροφής αμέσως μετά την απόρριψη (αίτησης παροχής διεθνούς προστασίας) ή μαζί με την τελευταία στο πλαίσιο της ίδιας διοικητικής πράξης. Το αυτό υποστηρίζει και ο γενικός εισαγγελέας P. Mengozzi με τις προτάσεις του στην εν λόγω υπόθεση. Στο σημείο 49, υπογραμμίζει ότι υπήκοοι τρίτων χωρών που δεν είναι παρανόμως διαμένοντες ή που εμπίπτουν στις εν λόγω εξαιρέσεις, εξαιρούνται, κατ' αρχήν, καθόσον διαρκούν οι λόγοι της εξαιρέσεως αυτής, από τις διαδικασίες που προβλέπονται από την εν λόγω οδηγία. Άλλωστε, προς αυτή την κατεύθυνση φαίνεται να προσανατολίζεται και η απόφαση Arslan, την οποία ο γενικός εισαγγελέας μνημονεύει κατ' επανάληψη. Από τις σκέψεις 48 και 49 της εν λόγω αποφάσεως, συνάγεται ότι δεν χωρεί εφαρμογή της οδηγίας περί επιστροφής σε υπήκοο τρίτης χώρας, ενόσω ο τελευταίος διαμένει ακόμη νόμιμα στο έδαφος του κράτους μέλους.
- 17 Επομένως, υπάρχουν επιχειρήματα και υπέρ της άποψης ότι ο Υφυπουργός δεν είχε την εξουσία να εκδώσει ήδη από τις 7 Φεβρουαρίου 2024 την απόφαση επιστροφής, διότι κατά τον χρόνο εκείνον ο προσφεύγων είχε ακόμη νόμιμη διαμονή. Τούτο θα μπορούσε να συνιστά πρόωρη απόφαση.
- 18 Εντούτοις, συνέτρεχαν σοβαροί λόγοι για την κατά τα ανωτέρω έκδοση της απόφασης περί επιστροφής του προσφεύγοντος. Το τμήμα, στην απόφασή του της 17ης Ιανουαρίου 2024, δεν διαπίστωσε μόνον ότι η διαμονή δυνάμει της οδηγίας περί προσωρινής προστασίας λήγει αυτοδικαίως στις 4 Μαρτίου 2024, αλλά, επίσης, αποφάνθηκε ότι εναπόκειται στον Υφυπουργό να αποφασίσει τον τρόπο με τον οποίον θα το γνωστοποιήσει αυτό στους ενδιαφερόμενους αλλοδαπούς. Στη συνέχεια, στο πλαίσιο της διασφάλισης αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, ο Υφυπουργός απέστειλε ενημερωτική επιστολή στους αλλοδαπούς της προαιρετικής κατηγορίας και αποφάσισε την έκδοση των αποφάσεων επιστροφής σε δύο στάδια, στις 7 και στις 23 Φεβρουαρίου 2024. Με τον τρόπο αυτόν, οι αλλοδαποί ενημερώθηκαν νωρίτερα για τις συνέπειες της λήξης της νόμιμης διαμονής και είχαν κάπως περισσότερο χρόνο στη διάθεσή τους για την άσκηση τυχόν προσφυγών. Εξάλλου, κατά την εκτίμηση του Rechtbank, το γεγονός ότι η απόφαση επιστροφής ελήφθη μερικές εβδομάδες πριν από την ημερομηνία κατά την οποία ο Υφυπουργός θεωρεί ότι λήγει η νόμιμη διαμονή, μπορεί να εξυπηρετεί την αρχή της σκοπιμότητας, διότι το κράτος μέλος οφείλει να απομακρύνει τον αλλοδαπό το συντομότερο δυνατό, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 79 και 80 της αποφάσεως TQ.

- 19 Επιπλέον, από την ίδια την απόφαση επιστροφής προκύπτει ότι τα αποτελέσματα αυτής επέρχονται μόνο στον χρόνο κατά τον οποίον δεν υπάρχει πλέον νόμιμη διαμονή. Στην απόφαση ορίζεται σαφώς ότι ο προσφεύγων από τις 5 Μαρτίου 2024 και εξής δεν διαμένει πλέον νόμιμα στις Κάτω Χώρες και ότι η προθεσμία αποχωρήσεως αρχίζει να τρέχει μόνον από αυτή την ημερομηνία. Η οδηγία περί επιστροφής εφαρμόζεται από τότε και στο εξής. Αντιθέτως, τυχόν προσφυγές έπρεπε να ασκηθούν εντός τεσσάρων εβδομάδων από την ημερομηνία της απόφασης και όχι εντός τεσσάρων εβδομάδων από την 4η Μαρτίου 2024.

Τρίτο ερώτημα: Έχει παύσει αυτοδικαίως στις 4. Μαρτίου 2024 το καθεστώς προσωρινής προστασίας;

- 20 Ο Υφυπουργός θεωρεί ότι το καθεστώς προσωρινής προστασίας δυνάμει της οδηγίας περί προσωρινής προστασίας έχει παύσει αυτοδικαίως στις 4 Μαρτίου 2024. Συναφώς, αναφέρεται στην απόφαση του τμήματος της 17ης Ιανουαρίου 2024.
- 21 Στην εν λόγω απόφαση, το τμήμα αιτιολογεί το ως άνω συμπέρασμά του ως εξής. Αρχικά, στις Κάτω Χώρες προκρίθηκε η εφαρμογή της οδηγίας περί προσωρινής προστασίας σε ευρεία κλίμακα. Για τον λόγο αυτόν, οι Κάτω Χώρες εφάρμοσαν την προαιρετική διάταξη του άρθρου 2, παράγραφος 3, της εκτελεστικής απόφασης, προκειμένου να χορηγηθεί καθεστώς προσωρινής προστασίας και στην προαιρετική κατηγορία. Η οδηγία περί προσωρινής προστασίας ισχύει στο και ακέραιο για αυτήν την κατηγορία. Συνεπώς, λόγω της διάρκειας της προστασίας, πρέπει να ληφθεί υπόψη το άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας. Η διάρκεια της προσωρινής προστασίας δεν επιτρέπεται να τερματίζεται οποτεδήποτε από την εθνική έννομη τάξη. Από την οικονομία του άρθρου 4 της οδηγίας προκύπτει ότι η προσωρινή προστασία δεν μπορεί να έχει τερματιστεί για την εν λόγω κατηγορία στις 4 Σεπτεμβρίου 2023. Η γραμματική διατύπωση της πρώτης παραγράφου του ως άνω άρθρου δεν παρέχει κανένα περιθώριο, ώστε να γίνει δεκτό ότι η προσωρινή προστασία της προαιρετικής κατηγορίας μπορεί να έχει διαφορετική αντιμετώπιση από εκείνη άλλων κατηγοριών εκτοπισθέντων που απολαμβάνουν καθεστώς προσωρινής προστασίας. Στο πλαίσιο αυτό, το τμήμα εκτιμά ότι είναι σημαντικό, στις περιπτώσεις αυτοδίκαιης παράτασης της προστασίας δυνάμει της οδηγίας περί προσωρινής προστασίας, να μην υπάρχει διακριτό χρονικό σημείο της κρίσης για την παροχή της.
- 22 Το τμήμα εκτιμά ότι η κατάσταση είναι διαφορετική όσον αφορά την παράταση της προσωρινής προστασίας από τις 4 Μαρτίου 2024 έως τις 4 Μαρτίου 2025. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 4 αφορούν διαφορετικές καταστάσεις. Η πρώτη παράγραφος ρυθμίζει την αρχική διάρκεια της προσωρινής προστασίας και την αυτοδίκαιη παράτασή της. Αυτή η περίπτωση περιλαμβάνεται στην εκτελεστική απόφαση.
- 23 Η δεύτερη παράγραφος αφορά νέα κατάσταση, στο πλαίσιο της οποίας, το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, εξετάζει εκ νέου αν εξακολουθούν να συντρέχουν λόγοι για την παροχή προσωρινής προστασίας. Τούτο

διαπιστώνεται στην απόφαση παράτασης για εκτοπισθέντες από την Ουκρανία. Από την απόφαση παράτασης, το τμήμα συμπεραίνει ότι η παράταση ισχύει για άλλους δικαιούχους μόνον εφόσον κατά τον χρόνο της έκδοσής της τα κράτη μέλη εφαρμόζαν ακόμη την προαιρετική διάταξη. Τούτο δεν συμβαίνει στις Κάτω Χώρες: Από τις 19 Ιουλίου 2022, οι Κάτω Χώρες δεν παρείχαν πλέον προσωρινή προστασία βάσει της προαιρετικής διατάξεως σε άλλους υπηκόους τρίτων χωρών εκτός της Ουκρανίας, οι οποίοι κατά την ημερομηνία εκείνη δεν είχαν ακόμη εγγραφεί στα δημοτολόγια. Συνεπώς, το καθεστώς προσωρινής προστασίας για την προαιρετική κατηγορία παύει αυτοδικαίως στις 4 Μαρτίου 2024. Συναφώς, το τμήμα παραπέμπει στο άρθρο 1 της απόφασης παράτασης, δυνάμει του οποίου, η προσωρινή προστασία που παρέχεται στα άτομα που εκτοπίζονται από την Ουκρανία, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 της εκτελεστικής απόφασης, παρατείνεται για περίοδο ενός έτους έως τις 4 Μαρτίου 2025. Δεδομένου ότι η απόφαση παράτασης εκδόθηκε μετά τις 19 Ιουλίου 2022, δεν χωρεί για την προαιρετική κατηγορία εφαρμογή του άρθρου 1 της εν λόγω απόφασης και της προβλεπόμενης σε αυτό παράτασης μέχρι τις 4 Μαρτίου 2025. Το τμήμα στηρίζει την προαναφερθείσα ερμηνεία στην πρόταση εκτελεστικής απόφασης της Επιτροπής της 19ης Σεπτεμβρίου 2023¹. Στην αιτιολογική έκθεση της εν λόγω πρότασης, ιδίως στην υποσημείωση 2, δεν γίνεται αναφορά στην προαιρετική διάταξη του άρθρου 2, παράγραφος 3, της εκτελεστικής απόφασης. Εξ αυτού, το τμήμα συμπεραίνει ότι το άρθρο 2, παράγραφος 3, της εκτελεστικής απόφασης αφορά την απόφαση παράτασης μόνον εφόσον τα κράτη μέλη εφαρμόζουν την εν λόγω διάταξη κατά τον χρόνο της υιοθέτησης της απόφασης παράτασης από το Συμβούλιο.

- 24 Το Rechtbank εκτιμά ότι υπάρχουν εύλογες αμφιβολίες κατά πόσον, με τον ως άνω τρόπο, το τμήμα στηρίχθηκε σε ορθή ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης.
- 25 Κατά κανόνα, ισχύει ότι τα κράτη μέλη, σε περίπτωση συντρέχουσας αρμοδιότητας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών σε συγκεκριμένο τομέα, δεν επιτρέπεται να ασκούν πλέον τις αρμοδιότητές τους στον τομέα αυτόν, από τη στιγμή που η Ευρωπαϊκή Ένωση ασκεί τη δική της αρμοδιότητα. Τούτο προκύπτει από το άρθρο 2, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, από το πρωτόκολλο αριθ. 25 που προσαρτάται στη ΣΛΕΕ σχετικά με την άσκηση των συντρεχουσών αρμοδιοτήτων και από τη δήλωση 18 σχετικά με την οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων. Στις προτάσεις του στην υπόθεση Γερμανία κατά Συμβουλίου, ο γενικός εισαγγελέας M. Szpunar διαπιστώνει ότι τα κράτη μέλη δεν δύνανται πλέον να νομοθετούν και να εκδίδουν νομικά δεσμευτικές πράξεις σε κάποιον τομέα, όταν και στον βαθμό που η Ευρωπαϊκή Ένωση ασκεί τη δική της αντίστοιχη αρμοδιότητα. Στο σημείο 61 των προτάσεών της στη διαδικασία για την έκδοση γνωμοδοτήσεως 2/15, η γενική εισαγγελέας E. Sharpston αποσαφηνίζει αυτό το «δικαίωμα προτεραιότητας» ως εξής: «[Κ]άθε αρμοδιότητα που ασκείται σε τομέα συντρέχουσας αρμοδιότητας ασκείται είτε από την

¹ Πρόταση εκτελεστικής απόφασης του Συμβουλίου για την παράταση της προσωρινής προστασίας, όπως θεσπίστηκε με την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2022/382 (COM [2023] 546 τελικό.)

Ευρωπαϊκή Ένωση είτε από τα κράτη μέλη. Δεν μπορεί να παραμένει μετέωρη μεταξύ των δύο». Από το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο ι', και από το άρθρο 77, ΣΛΕΕ προκύπτει ότι το άσυλο και η μετανάστευση αποτελούν τομέα συντρέχουσας αρμοδιότητας. Τούτο σημαίνει ότι ορισμένες πτυχές που αφορούν το άσυλο και τη μετανάστευση δεν μπορούν πλέον να ρυθμίζονται από τα κράτη μέλη, όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση ασκεί τη δική της αρμοδιότητα στον εν λόγω τομέα.

- 26 Το Rechtbank δεν συμερίζεται τη διάκριση στην οποία έχει προβεί το τμήμα μεταξύ της προαιρετικής κατηγορίας και των άλλων κατηγοριών προσώπων όσον αφορά τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας, υπό το πρίσμα της ως άνω κατανομής αρμοδιοτήτων. Οι Κάτω Χώρες είχαν εφαρμόσει την προαιρετική διάταξη του άρθρου 2, παράγραφος 3, της εκτελεστικής απόφασης στην κατηγορία υπηκόων τρίτων χωρών με προσωρινή άδεια διαμονής στην Ουκρανία που είχαν εισέλθει πριν από τις 19 Ιουλίου 2022. Ο προσφεύγων ανήκει σε αυτήν την κατηγορία. Επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας περί προσωρινής προστασίας, η ως άνω κατηγορία εμπίπτει πλήρως στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας. Αυτό καθίσταται σαφές από το γράμμα του άρθρου 7 της οδηγίας, όπου ορίζεται ότι πρόκειται για προσωρινή προστασία «προβλεπόμενη από την παρούσα οδηγία».
- 27 Αυτή η διατύπωση δεν είχε περιληφθεί στην αρχική πρόταση, αλλά προστέθηκε αργότερα, κατόπιν υπόδειξης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με την ακόλουθη παρατήρηση: «Other categories of persons who are offered temporary protection by the Member States should be subject to the same rules as those coming under European legislation»². Η προσθήκη πραγματοποιήθηκε έπειτα από συζήτηση επί της πρότασης, στο πλαίσιο της οποίας η γερμανική αντιπροσωπεία έθεσε το ερώτημα εάν χωρεί εφαρμογή των υπόλοιπων διατάξεων της οδηγίας, μεταξύ αυτών και των διατάξεων για τη διάρκεια της προστασίας, όταν τα κράτη μέλη θα εφαρμόζαν το άρθρο 7 της οδηγίας. Η ιρλανδική αντιπροσωπεία επιθυμούσε τη συμπλήρωση της διάταξης, ώστε στην περίπτωση αυτή να ισχύει το εθνικό δίκαιο³. Στη συμφωνία που επιτεύχθηκε από το Συμβούλιο⁴, δεν συμπεριλήφθηκε η ιρλανδική πρόταση, αλλά συμπληρώθηκε το άρθρο 7 με τη διατύπωση «προβλεπόμενη από την παρούσα οδηγία».
- 28 Κατά το Rechtbank, το άρθρο 7 της οδηγίας περί προσωρινής προστασίας έχει την έννοια ότι η προστασία που μπορεί να παρασχεθεί από τα κράτη μέλη σε πρόσθετες ομάδες εκτοπισθέντων δυνάμει της εν λόγω διάταξης, πρέπει να συνάδει με τις υπόλοιπες διατάξεις της οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων

² Report on the proposal for a Council Directive on minimum standards for giving temporary protection in the event of a mass influx of displaced persons and on measures promoting a balance of efforts between Member States in receiving such persons and bearing the consequences thereof της 28ης Φεβρουαρίου 2001 (A5-0077/2001).

³ Έγγραφο 6128/01 (ASILE 15) του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2001.

⁴ Έγγραφο 8964/01 (ASILE 28) του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 2001.

που αφορούν τη διάρκεια της προστασίας. Αυτό σημαίνει ότι τα άρθρα 4 και 6 της οδηγίας περί προσωρινής προστασίας αποτελούν ρυθμίσεις δεσμευτικές και περιοριστικές, τόσο ως προς τη διάρκειά της όσο και ως προς τις δυνατότητες τερματισμού της, ακόμη και για εκείνες τις κατηγορίες προσώπων στις οποίες τα κράτη μέλη χορήγησαν τέτοια προστασία δυνάμει της προαιρετικής διάταξης. Επομένως, στην περίπτωση που τα κράτη μέλη είχαν χορηγήσει καθεστώς προσωρινής προστασίας δυνάμει της προαιρετικής διάταξης που προβλέπεται στην οδηγία, αυτό μπορεί να παύσει μόνον εφόσον έχει συμπληρωθεί η μέγιστη διάρκειά του ή, νωρίτερα, εφόσον αποφασιστεί ο τερματισμός του από το Συμβούλιο. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη δεν είχαν αυτοτελή αρμοδιότητα ούτε για αυτή την κατηγορία δικαιούχων να ανακαλέσουν αποφάσεις χορήγησης καθεστώτος προσωρινής προστασίας που έχουν εκδοθεί δυνάμει της προαιρετικής διάταξης. Τούτο διότι, ο νομοθέτης της Ένωσης έχει ασκήσει την εξουσία που του παρέχει η οδηγία περί προσωρινής προστασίας για τον καθορισμό της διάρκειας της εν λόγω προστασίας προς τους δικαιούχους.

- 29 Το Rechtbank κρίνει ότι δεν συντρέχουν λόγοι για να γίνει δεκτό ότι η ως άνω κατάσταση θα μεταβληθεί από την απόφαση του Συμβουλίου να παρατείνει τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας έως τις 4 Μαρτίου 2025. Εξάλλου, η ίδια η απόφαση παράτασης δεν φαίνεται να κάνει διακρίσεις μεταξύ των διαφορετικών κατηγοριών. Σύμφωνα με τη γραμματική της διατύπωση, η διάταξη του άρθρου 1 της εν λόγω απόφασης αφορά την προσωρινή προστασία εκτοπισθέντων από την Ουκρανία, βάσει του άρθρου 2 της εκτελεστικής απόφασης. Σε αυτήν συμπεριλαμβάνεται και η προβλεπόμενη από την παράγραφο 3 της εν λόγω διάταξης προαιρετική κατηγορία. Για τον λόγο αυτόν, κατηγορία δικαιούχων η οποία βάσει της προαιρετικής διάταξης εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας προσωρινής προστασίας, εμπίπτει και στο πεδίο εφαρμογής της απόφασης παράτασης.
- 30 Η διάκριση μεταξύ των διαφορετικών κατηγοριών που απαριθμούνται στο άρθρο 2 της εκτελεστικής απόφασης, στην οποία έχει προβεί το τμήμα, δύσκολα συμβιβάζεται με την ανωτέρω εκτελεστική απόφαση. Εξάλλου, η εν λόγω διάκριση φαίνεται να αντιβαίνει στη ρύθμιση του δικαιώματος προτεραιότητας που περιγράφεται στη σκέψη 27, η οποία προβλέπει ότι τα κράτη μέλη δεν επιτρέπεται να ασκούν αρμοδιότητες σε κάποιον τομέα, στον βαθμό και για όσον χρόνο η αρμοδιότητα αυτή ασκείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεομένου ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ασκήσει την αρμοδιότητά της για τον καθορισμό της διάρκειας της προσωρινής προστασίας, είναι προφανές ότι ο Υφυπουργός, βάσει της αφ' εαυτής μη υποχρεωτικής εφαρμογής της προαιρετικής διάταξης και της εξαίρεσης από τον έλεγχο της επιστροφής σε ασφαλή χώρα προέλευσης, δεν έχει την εξουσία να θεσπίσει για τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας ρύθμιση που αποκλίνει από την οδηγία. Η ανωτέρω ερμηνεία συνάδει, επίσης, με την αιτιολογική έκθεση της Επιτροπής για την πρόταση απόφασης παράτασης, σύμφωνα με την οποία, η οδηγία περί προσωρινής προστασίας θα πρέπει να διασφαλίζει ότι ισχύουν κοινοί κανόνες και δικαιώματα για τους ανθρώπους που έχουν βρει καταφύγιο στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης παράτασης (πρβλ. σελίδα 5 της πρότασης). Η διαφοροποίηση της

διάρκειας της προβλεπόμενης από την οδηγία προσωρινής προστασίας για διαφορετικές κατηγορίες εκτοπισθέντων, δεν φαίνεται να ανταποκρίνεται στο πνεύμα της ανωτέρω πρότασης.

- 31 Το Rechtbank διατηρεί επιπλέον αμφιβολίες όσον αφορά την ερμηνεία των διατάξεων της οδηγίας περί προσωρινής προστασίας από το τμήμα. Το τελευταίο, στην απόφασή του διατυπώνει τη θέση ότι υφίσταται ουσιώδης διαφορά μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 4 της οδηγίας περί προσωρινής προστασίας: Η πρώτη παράγραφος αφορά την αυτοδίκαιη παράταση με συνέπεια να μην προϋποθέτει διακριτό χρονικό σημείο της κρίσης για την παροχή της, ενώ η δεύτερη παράγραφος (η παράταση δυνάμει αντίστοιχης απόφασης του Συμβουλίου) όντως απαιτεί νέα αξιολόγηση. Το Rechtbank δεν αντιλαμβάνεται για ποιον λόγο, από το γεγονός ότι, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, απαιτείται απόφαση του Συμβουλίου για την περαιτέρω παράταση της χορηγηθείσας προσωρινής προστασίας, μπορεί να συναχθεί ότι και ο κύκλος των δικαιούχων υπόκειται σε νέα αξιολόγηση από τα κράτη μέλη. Φαίνεται να συνάδει περισσότερο τόσο με το γράμμα της ανωτέρω διάταξης, όσο και με αυτό του άρθρου 1 της απόφασης παράτασης, ότι εναπόκειται αποκλειστικά στο Συμβούλιο να αποφασίσει εάν πρέπει να παραταθεί η προστασία για την κατηγορία η οποία ήδη κατά τον χρόνο αυτόν απολάμβανε προστασίας, ήτοι και για εκείνη την κατηγορία προσώπων η οποία, κατ' εφαρμογή της προαιρετικής διάταξης, είχε συμπεριληφθεί από τις Κάτω Χώρες στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας περί προσωρινής προστασίας.
- 32 Το Rechtbank κρίνει ότι δεν συντρέχουν λόγοι ώστε να γίνει δεκτό ότι στην ανωτέρω περιγραφόμενη περίπτωση τα κράτη μέλη έχουν την εξουσία να μεταβάλουν τον κύκλο των δικαιούχων. Η κατάσταση της κατηγορίας προσώπων στην οποία, δυνάμει της προαιρετικής διάταξης, παρασχέθηκε η προστασία που προβλέπεται από την οδηγία περί προσωρινής προστασίας παραμένει το ίδιο αμετάβλητη με εκείνη της κατηγορίας προσώπων που έχει υπαχθεί απευθείας στην εν λόγω οδηγία. Στις 19 Μαρτίου 2022, ο Υφυπουργός εφάρμοσε σε ευρεία κλίμακα την προαιρετική διάταξη και, στο πλαίσιο αυτό, επέλεξε να μη διενεργήσει τον έλεγχο της επιστροφής σε ασφαλή χώρα προέλευσης. Επομένως, είναι προφανές ότι ο ίδιος φέρει και την ευθύνη για τα αποτελέσματα της εφαρμογής της προαιρετικής διάταξης σε αυτή την κατηγορία. Συναφώς, στην αιτιολογική έκθεση για την πρόταση απόφασης παράτασης, αναφέρεται ότι η απόφαση προβλέπει την παράταση της προσωρινής προστασίας κατά ένα έτος για εκείνη τη συγκεκριμένη κατηγορία προσώπων για την οποία ήδη ισχύει (σελίδα 5). Τούτο ισχύει τόσο για τον προσφεύγοντα, όσο και για τα υπόλοιπα πρόσωπα που ανήκουν στην προαιρετική κατηγορία.
- 33 Το Rechtbank δεν πείθεται ούτε από την παραπομπή της απόφασης της 17ης Ιανουαρίου 2024 του τμήματος στην υποσημείωση 2 της πρότασης για την απόφαση παράτασης. Στην εν λόγω υποσημείωση δεν γίνεται μνεία του άρθρου 2, παράγραφος 3, της εκτελεστικής απόφασης. Εξ αυτού, το τμήμα συμπεραίνει ότι το εν λόγω άρθρο αφορά την απόφαση παράτασης μόνον κατά το μέτρο που αυτό εφαρμοζόταν από τα κράτη μέλη κατά τον χρόνο που η απόφαση παράτασης

υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο. Φαίνεται πιθανότερο ότι η Επιτροπή δεν έκανε μνεία του άρθρου 2, παράγραφος 3, της εκτελεστικής απόφασης, διότι το χωρίο αυτό αναφέρεται σε εκείνη την κατηγορία προσώπων για την οποία ούτως ή άλλως το Συμβούλιο θεσμοθέτησε το καθεστώς προσωρινής προστασίας. Η προαιρετική διάταξη αποσκοπεί ακριβώς στη ρύθμιση του καθεστώτος των κατηγοριών δικαιούχων που έχουν προβλεφθεί από τα κράτη μέλη, ήτοι, στην περίπτωση των Κάτω Χωρών, της κατηγορίας υπηκόων τρίτων χωρών με προσωρινή άδεια διαμονής στην Ουκρανία οι οποίοι εισήλθαν πριν τις 19 Ιουλίου 2022.

- 34 Το Rechtbank εκτιμά ότι συντρέχουν επαρκείς λόγοι για να γίνει δεκτό ότι, κατά την ορθή ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, η απόφαση παράτασης αφορά και την κατηγορία προσώπων η οποία, κατ' εφαρμογή της προαιρετικής διάταξης, συμπεριλήφθηκε στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας περί προσωρινής προστασίας και, ως εκ τούτου, βάσει της οδηγίας, τα εν λόγω πρόσωπα έχουν δικαίωμα παροχής προσωρινής προστασίας έως τις 4 Μαρτίου 2025. Ωστόσο, η απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 2024 του τμήματος έχει διαφορετική προσέγγιση.

Αίτημα εκδίκασεως της υποθέσεως με ταχεία διαδικασία

- 35 Αναμένεται ότι τα προδικαστικά ερωτήματα είναι αδύνατο να απαντηθούν στο πλαίσιο της κανονικής διαδικασίας πριν τη συμπλήρωση της μέγιστης διάρκειας της προσωρινής προστασίας. Για αυτόν τον λόγο, το Rechtbank ζητεί από το Δικαστήριο την εκδίκαση της υπόθεσης με ταχεία διαδικασία. Το Rechtbank εκτιμά ότι η φύση της υπό κρίση υπόθεσης απαιτεί να αποφανθεί το Δικαστήριο το συντομότερο δυνατόν, κατά την έννοια του άρθρου 105, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου. Τούτο διότι, τυχόν παρατεταμένη αβεβαιότητα για την έκβαση της δίκης μπορεί να υπονομεύσει τη λειτουργία του συστήματος παροχής προσωρινής προστασίας που θεσπίστηκε με την οδηγία περί προσωρινής προστασίας. Συναφώς, το Rechtbank παραπέμπει στις διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου στις υποθέσεις Mengesteab, Kozlowski και Jafari.